॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

क्रुस्यां उपुधायं प्राणुभृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥1॥

उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानाम् भिषजौ ताभ्यां मेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यत्वयां उपं दधात्यत्वनां क्रुप्त्यै [1]

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त पुवर्तवस्तान्कंल्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतंः [2]

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपिर्हार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप पृवाभि समनसः [3]

यं कामयेतापृशुः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योपृधायांपृस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपृस्यांस्तस्योपृधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांच्यत्वारि चर्ख्युषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे [4]

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दिख्यंणायाः श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दिख्यणेऽश्स उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽश्सांवेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दिख्यंणे पृख्य उपं दधाति सिश्हो वय इत्युत्तरे पृख्ययोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चामिधेपतिः॥ [5]

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता एताश्चतुंस्त्रि॰शच॥2॥

इन्द्रौग्नी अव्यंथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तिरख्यमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वे देवानामोजोभृतावोजसैवेनां- मन्तिरंख्ये चिनुते धृत्यौ स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंख्यं वे स्वयमातृण्णान्तिरंख्यमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं [6]

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानाम् थ्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिवें ते दिशों ऽद १ हुन्यदिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं [7]

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्ताँ इत्ते तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाँख्यरा विराङ्किराङ्कन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ इते तस्माँत्पुरस्ताङ्योतिरुपाँस्महे छन्दा शिस पृशुष्वाजिमयुस्तान्बृंहत्युदंजयत्तरमाद्वार्हंताः [8]

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दिख्यणत उपं दधाति तस्माइिख्यणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्यंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तरतो धंते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिद्विश्रेशयसम्पंद्यन्ते षिद्विश्रेशदख्यरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृश्चवं रुन्दे बृहती छन्दंसा स्वारांज्यम्परीयाय यस्यैताः [9]

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य स्मप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शींर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणाना स्वीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यत्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै स्मीचों दधाति॥ [10]

वे त्रिवृदितिं पुरस्तांध्सव्यस्र्योविष्शा इतिं सुवर्गो वे पश्चं च॥3॥ आशुर्व्योम धुरुणों भान्तः प्रतूँर्तिरभिवतीं वर्चस्तपो योनिर्गर्भा ओर्जस्सम्भरणः कर्तुर्ब्रथस्यं प्रतिष्ठा नाकुष्योडेश॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा एता अंख्यायास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदेख्यायास्तोमीय अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै त्रिवृत् [11]

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दिख्यणतोऽत्रं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नंमेव देख्यिणतो धंते तस्माद्दिखंणेनान्नंमद्यते धरुणं एकविश्श इतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वै भान्त ओजंः पश्चद्श ओजं एवोत्तंर्तो धंते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत् [12]

उपं दधाति हो त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृतिः संविश्ष इति दिख्यण्तोऽत्रं वा अभिवृतीऽत्रश्रं सिवृश्षोऽत्रंमेव देख्यिण्तो धंते तस्माद्दख्यिणेनात्रंमद्यते वर्चौ द्वाविश्ष इति पश्चाद्यद्विश्रितिर्द्वे तेनं विराजौ यद्दे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्श इत्यंत्तर्तस्तस्मांथ्स्व्यः [13] हस्तंयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विश्ष इति पुरस्तादुपं दधाति चतुंर्विश्शत्यख्वरा गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्माः पश्चविश्श इतिं दिख्यणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रंम्पश्चविश्शोऽत्रंमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यंणेनात्रंमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इतिं पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविश्श इतिं [14]

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकितृ १श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १श इति दिख्यणतोऽसौ वा आंदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दंख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि १श इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षद्वि १श इत्यंत्तरतः सुंवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ठौ॥ [15]

वै जुनित्रं पश्चद्रशोऽदित्यै भागो वै धुर्त्रस्समार्वद्वीर्यौ विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च॥४॥ अञ्चर्नृचर्ख्यसाञ्चनित्रं मित्रस्येन्द्रस्य वसूनामादित्यानामदित्ये देवस्यं सवितुस्सावित्रवंती धुर्त्रो यावानामृभूणाविवतश्चतुर्दश॥

अ्ग्नेर्भागींऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा

अग्निर्यज्ञमुखं दीख्या यंज्ञमुखम्ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव

पुरस्ताद्वि यांतयित नृचख्यंसाम्भागोंऽसीतिं दिखण्तः शृंश्रुवाश्सो वै नृचख्यसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मांजातोऽन्नमित्त जनिन्नश्रं स्पृतश् संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् [16]

अन्न सप्तद्योऽन्नमेव दंख्यिणतो धंते तस्माद्द्यिणेनान्नमद् मित्रस्यं भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकवि इशः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एकवि इशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः ख्युत्रमोजः पश्चद्याः [17]

ओर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूंनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ेयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विर्शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानाम्भागोऽसीति दिख्यणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रम्मरुतोऽत्रं गर्भा अत्रम्पश्चिव्रशोऽत्रमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः [18]

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा

त्रिण्वः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवतुर्भागांऽसीत्यंत्तर्ता ब्रह्म वे देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित् ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवित प्रस्तये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धर्त्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे धर्त्रः [19]

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दिख्यणतो मासा व यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांद्दख्यिणावृंतो मासा अञ्चं व यावा अन्नम्प्रजा अन्नमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तोंऽष्टाचत्वारिष्श इत्युत्तरतोंऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोकौ समावंद्वीर्यौ [20]

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दिख्यणतोऽत्त्यन्नमास्यांनादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठिति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओजस्व्यंव भंवत्यास्यौजस्वी जांयतेऽर्को वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रय्यँदेषा विधा [21]

विधीयतेऽर्क एव तद्रक्यमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद् सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ [22]

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारिश्शच॥५॥

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः सपलानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चाञ्जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दिख्यणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव देख्यणतो धंत्ते तस्माद्दिख्यणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तरत ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंरतो धंते तस्मात् [23]

उत्तरतोभिप्रयायी जंयति वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्ञः षोडशो यदेते इष्टके उपदर्धाति जातारश्चेव जंनिष्यमाणारश्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भविति य एवं वेदैता वा अंसप्त्ना नामेष्टंका यस्येता उपधीयन्ते [24]

नास्यं सुपत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायां ख्य्यायोपं दधाति तस्मादख्याया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दा रेसि सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः [25]

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवश्छन्दो विरंवश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा रंसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजंमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन् वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् [26]

स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते

बृह्स्पित्वर्ष एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पित्वर्ष एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रप्तोपं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ [27]

युक्तग्रांवा प्रजा मिंथुन्यंन्तरिंख्वन्द्वादंश च॥६॥

र्श्मिरित्येवादित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव संधिरित्यन्तिरंख्यम्प्रतिधिरितिं पृथिवीविंष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिंमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृ स्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं प्शूत्रेवदित्योषंधीरिभिजिदंसि युक्तग्रांवा [28]

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देख्यणतो वज्रम्पर्यौहद्भिजित्ये ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्म्स्प् इति चख्युंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी [29] भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषिश्वरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषिश्वरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैष लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषिश्वरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयति सात्मान्तरिख्य रोहित सप्राणोऽमुष्मिं ह्याँके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्याम् भवित य एवं वेदं॥ [30]

सम्भृतय्यँत्रांकुसदो यत्रांकुसद्स्तत्पंशूनामेषावैँ द्वावि १ शतिश्व॥ ७॥

नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदौं नाकसत्त्वय्यंन्नांकसदं उपद्यांति नाक्सद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वे लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकम्भवति यजमानायत्नं वे नांक्सदो यन्नांक्सदे उपद्यांत्यायतंनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदेः [31]

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यजंमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदर्धं द्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाक्सद्ध उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत् [32]

पृश्चात्प्राचीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकृणीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वे स्वयमातृण्णायुर्विकृणीं प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ धंते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामृत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंश् [33]

च यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोण् स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनेवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रांन्तिर्यद्विंकुणीं यद्विंकुणीमुपदधांति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रंमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मादुत्तर्तरंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमेंद्धौ॥ [34]

तेजं एव पुशवंः पुशवो यजंमान एकंश्र॥८॥

छन्दा १ स्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा १ सि पृशूनेवावं रुन्छे छन्दा १ सि वै देवानां वामम्पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्छ एता १ ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृशूनवां रुन्छ यदेताम्पृपदधांति पृशूनेवावं रुन्छे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव [35]

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै प्रश्वंः प्शूनेवावं रुन्द्वेऽनुष्टुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्टिये बृह्तीरुष्णिहाः पङ्कीरख्यरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दार्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै प्रश्वंः प्रश्वंः [36]

छन्दा १ सि विषुं रूपाने व पृशूनवं रुन्द्वे विषुं रूपमस्य गृहे देश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना पृववें दातिं च्छन्दस्मुपं दधात्यतिं च्छन्दा व सर्वाणि छन्दा १ सर्वे भिरे वैनं छन्दों भिश्चिन्ते वर्ष्म वा पृषा छन्दं सां यदितं च्छन्दा समानानां करोति

द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ [37]

सुवर्गमेव ता एव चृत्वारि च॥१॥

सर्वांभ्यो वै देवतांभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां अस्याग्निं वृंश्चीर्न् यथ्सयुजं उपदधांत्यात्मनैवैन स् सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः संतंत एवमेवेताभिर्ग्निः संतंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृंत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव [38] लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका

लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भंवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकाञ्चोतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यर्जमानस्य दाप्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ [39]

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥10॥

वृष्टिसनी्रुपं दधाति वृष्टिंमेवावं रुन्द्धे यदेंक्धोपंद्ध्यादेकंमृत् वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सनिंरुसीत्यांहैतद्दै वृष्टैं रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्धे संयानीभिर्वे देवा इमाल्लाँकान्थ्समयुस्तथ्संयानीना संयानित्वय्यँथ्संयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् [40]

एवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रवो वा

एषों ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रवमेवैतमग्नय

उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्निः हर्न्त्यहंत पृवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका उपं दधात्यादित्या वा पृतम्भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलम्भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः [41] पृवेनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा पृतस्यांदित्यो रुच्मा देते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्ट्रका उपदधौत्यसावेवास्मिन्नां रुचं दधाति यथासौ देवानाः रोचंत पृवमेवेष मेनुष्यांणाः रोचते घृतेष्ट्रका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्धृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति [42]

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अपश्यत्ता उपांधत्त् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत् यद्यंशोदा उपदर्धात् यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशों दधाति॥ [43]

अभंवन्नायुरेवर्त्व्यां उप् षड्विर्श्शतिश्च॥11॥

देवासुराः संयंत्ता आस्न-कनीया १ सो देवा आस्न-भूया १ सो ऽस् देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया १ सो ऽभवन्वन्स्पतिंभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृद्सीतीमामं जयन्र प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमं जयन्नन्तरिख्यसदंस्यन्तरिख्ये सीदेत्यन्तरिख्यमजयन्ततों देवा अभवन्न् [44]

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाश्लाँकाञ्जयि भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यप्सुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहै अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्द्धे पृथिच्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिंर्लोकान् द्रविंणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव [45]

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर्श् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धाम प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीक्स्तस्मांदेवमांहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनाम्प्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्धे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपांप्रोति॥ [46]

सर्वं पाप्मानंमवृहुद्वादंश च॥12॥

प्रजापंतेरख्यंश्वयत्तत्परांपत्तत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वंस्याश्व अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौऽश्वमेधेन यजंते सर्वं एव भवित सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निप वा एतेनं ब्रह्महुत्यामंतर्न्थ्सर्वम्पाप्मानम् [47]

त्रति तरंति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरख्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दिख्यणतोंऽन्येषाम्पशूनाम्वेतसः कटो भवत्यप्सयोनिर्वा अश्वोंऽप्सुजो वेतसः स्व एवेनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रड्ड वा अश्वंस्य सक्थ्यावृहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनेव प्रत्यंदध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ [48]

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृपदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारामृत्रिर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥12॥ देवासुरा अजायां वै श्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयुतामृतद्वै छन्दंसामृत्रोत्यष्टौ पंश्वाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयित॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/